

Դանիելի Գիրքը — Հարյուր Երեսունվեցերորդը

Հանրապետականության և բողոքականության մարգարեական անցումը՝
մահից դեպի հարություն

Jeff Pippenger

2024-03-14

2020 թվականին սկսվեց երկրի գազանի թե՛ Հանրապետական, թե՛ ճշմարիտ բողոքական եղջյուրների անցումը: Ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը սպանվեց 2020 թվականի հուլիսի 18-ին, իսկ Հանրապետական եղջյուրը սպանվեց 2020 թվականի նոյեմբերի 3-ին: Հայտնություն գրքի տասնմեկերորդ գլխի համաձայն՝ երեք ու կես խորհրդանշական օրերից հետո նրանք կրկին կկանգնեն իրենց ոտքերի վրա: Երբ նրանք կանգնեն, ճշմարիտ բողոքական եղջյուրը Լաոդիկեցիներից կանցնի Ֆիլադելֆիացիների: Նրանք եկեղեցուց դուրս են բերված լինելու և շարժման մեջ ներմուծված: Նրանք յոթերորդ եկեղեցու փորձառությունից դուրս են բերված լինելու՝ դեպի վեցերորդ եկեղեցու փորձառությունը: Նրանք դարձել են ութերորդը, որ յոթից է:

Ադվենտիզմի սկզբնավորման ժամանակ եղած շարժումը Փիլադելֆիական շարժումն էր, և Փիլադելֆիական շարժումը վերականգնվում է վերջում: Հայտնության տասնչորսերորդ գլխի երեք հրեշտակների գործը սկսվեց որպես մի շարժում, և այն կավարտվի որպես մի շարժում: Փիլադելֆիական շարժումը, որ ներկայացված է Փիլադելֆիայի վեցերորդ եկեղեցով, մահացավ 1856 թվականին, և այժմ, 2023 թվականի հուլիսի վերջից սկսած, հարություն է առնում որպես ութերորդը, այսինքն՝ յոթից մեկը:

Նույն պատմության մեջ Հանրապետական եղջյուրը վերապրում է զուգահեռ մահ և հարություն, երբ վերջի ժամանակում՝ 1989 թվականին, Ռեյգանից ի վեր վեցերորդ նախագահը դառնում է ութերորդ նախագահը, որը յոթից է: Հանրապետական եղջյուրի անցման գործընթացը ներկայացված է նրա միավորմամբ ուրացող բողոքականության եղջյուրի հետ, ինչը հոգևոր պոռնկություն է և գազանի պատկերը: Հանրապետական եղջյուրը դառնում է ութերորդը, այսինքն՝ յոթից եղողը, որովհետև այն ներկայացնում է կաթոլիկության գազանի պատկերը, այսինքն՝ ութերորդ գլուխը, որը յոթ գլուխներից է, Հայտնության տասնյոթերորդ գլխում, և Դանիելի երկրորդ գլխում:

Հանրապետականության եղջյուրի քաղաքական անցումը ներկայացված է 1776-ից մինչև 1798 թվականներն ընդգրկող պատրաստության ժամանակաշրջանում: Այդ մարգարեական ժամանակաշրջանը անհրաժեշտ բանալի է՝ ճանաչելու համար գազանների Նաբուգոդոնոսորի պատկերի ծածկված գաղտնիքի կնիքի բացվելը: Այդ պատրաստության շրջանը ներկայացված է ինչպես Քրիստոսի, այնպես էլ նեոի համար երեսնամյա պատրաստության ժամանակաշրջանով:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից մինչև շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը կնքման ժամանակն է այն մարգարեական շրջանը, որի ընթացքում յուրաքանչյուր տեսիլքի ազդեցությունը կատարվում է: Այն ներկայացնում է այն շրջանը, որն ավարտվում է

նրանով, որ պապականությունը վերադառնում է երկրի գահին՝ որպես ութերորդ թագավորություն, որ յոթից է, Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի «մեծ երկրաշարժի» ժամին: Ուստի այն նախապատկերվել է այն ժամանակաշրջանով, որը նախորդեց 538 թվականին պապականության առաջին անգամ գահակալվելուն: 538 թվականին պապականությունը Օռլեանի ժողովում ընդունեց կիրակնօրյա օրենք, որով նշանավորվեց պատրաստության երեսնամյա շրջանի ավարտը և նախապատկերվեց շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը: Հիսուսը երբեք չի փոխվում, ուստի պետք է լինի մի ժամանակաշրջան, որը նախորդում է կիրակնօրյա օրենքին, երբ մահացու վերքը բժշկվում է, ինչպես եղավ այն ժամանակ, երբ պապականությունը առաջին անգամ գահակալվեց:

Այդ ժամանակահատվածը ներկայացված է 508, 533 և 538 թվականների նշանային տարեթվերին առնչվող պատմություններով: 508 թվականին սկսվեց նախապատրաստության ժամանակաշրջանը, կամ պապականության հաստատումը: Հեթանոսական Հռոմի չորրորդ թագավորությունը՝ վիշապային մի ուժ, հնազանդեցվել էր, և 533 թվականին Հուստինիանոսը հրաման արձակեց, որ պապականությունը «եկեղեցիների գլուխն է, և նաև հերետիկոսների ուղղիչը»: Որպեսզի պապականությունը 538 թվականին իշխանություն ստանձներ, մնում էր միայն գործերի հեռացումը Հռոմ քաղաքից, և դա տեղի ունեցավ 538 թվականին: Այդ երեսունամյա պատմական գիծը զուգահեռ էր Քրիստոսի ծննդյանը, որին հաջորդեց Հովհաննեսի ծառայությունը, որը հանգեցրեց Հիսուսի՝ որպես Մեսիայի գորավորմանը՝ Նրա մկրտության ժամանակ:

Քրիստոսի պատմության մեջ նախապատրաստության ժամանակաշրջանը զուգահեռ է ընթանում կնքման ժամանակի հետ և վերաբերում է Բողոքական եղջյուրի ներքին գծին, մինչդեռ հակաքրիստոսի համար նախապատրաստության ժամանակաշրջանը վերաբերում է Հանրապետական եղջյուրի արտաքին գծին: Այդ երկու ժամանակաշրջանները կազմում են 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ի, 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ի և շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի երկու վկաները: Մի ժամանակաշրջանը շեշտադրում է արտաքին, իսկ մյուսը՝ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակի ներքին վկայությունը:

Հովհաննեսի գործը՝ որպես անապատում աղաղակողի ձայն, որ ճանապարհ էր պատրաստում Ուխտի Պատգամավորի համար, զուգահեռվում էր Հուստինիանոսի հրովարտակին, որը ճանապարհ էր պատրաստում մեղքի մարդուն, որը մահվան ուխտի պատգամավորն է: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը նախագգուշացումն էր այն բանի, թե ինչ է պատահելու, երբ կիրակնօրյա օրենքը հարկադրվի, ինչպես եղավ 538 թվականին: 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը զուգահեռվում է 533 թվականին՝ այն պատրաստության ժամանակաշրջանում, երբ առաջին անգամ պապությունը դրվեց երկրի գահի վրա: Մա նախագգուշացումն է, որ մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ինչպես 538 թվականին, պապը մեկ անգամ ևս կդառնա թե՛ եկեղեցիների գլուխը, և թե՛ հերետիկոսների ուղղիչը: Մա նաև երրորդ վայի իսլամի սաստկացող պատերազմի նախագգուշացումն է:

Դա է Իսլամը (արևելքից եկող լուրերը) նույնացնող նախազգուշացումը, և պապի վերականգնման նախազգուշացումը (հյուսիսից եկող լուրերը): Այդ նախազգուշացումը համընկնում է վերջին օրերում ճանապարհը պատրաստող պատգամաբերի գործի հետ, քանզի Ուխտի Պատգամաբերը այնուհետև պիտի ուխտի մեջ մտնի հարյուր քառասունչորս հազարի հետ:

Պատրաստության երեք ժամանակաշրջանները (Քրիստոսի և նեոի երեսուն տարիները, ինչպես նաև կնքման ժամանակը) նույնպես նախատիպորեն ներկայացված են 1776-ից մինչև 1798 թվականների ժամանակաշրջանով: Երկրային գազանի ավարտն ունի մի որոշակի ժամանակահատված, որը նախորդում է նրա ավարտին՝ որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն. հետևաբար, երկրային գազանի սկիզբը՝ որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն, պետք է ունենա մի մարգարեական ժամանակահատված, որը նախորդում է այդ թագավորության սկզբին: Ալֆան և Օմեգան միշտ պատկերում են որևէ բանի ավարտը՝ այդ բանի սկզբի հետ միասին:

1776, 1789 և 1798 թվականները ներկայացնում են 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը, 2023 թվականի հոկտեմբերի 7-ը և շուտով գալու կիրակնօրյա օրերը: 1776-ից մինչև 1798 թվականը իրագործվեց վեցերորդ թագավորության հաստատման մարգարեական պատրաստությունը, ինչպես որ 508, 533 և 538 թվականները ներկայացնում էին հինգերորդ թագավորության հաստատման պատրաստությունը: Դրանք պետք է ունենան նույն մարգարեական բնութագրերը, որովհետև վեցերորդ թագավորությունը պիտի լինի հինգերորդ թագավորության պատկերը:

Քրիստոսի մկրտությանը նախորդած Նրա պատրաստության երեսուն տարիները ներկայացնում են նույն ժամանակաշրջանը, որովհետև երբ Քրիստոսը եկավ մեկ շաբաթով հաստատելու ուխտը՝ սկսելով Իր մկրտությամբ, Նա հաստատում էր Իր շնորհի թագավորությունը: Այդ յոթ տարիների ընթացքում, Իր շնորհի թագավորությունը հաստատելիս, Նա Իր արյունը թափեց՝ հաստատելու այդ թագավորությունը, և այդպես անելով՝ թողեց օրինակը, թե երբ պիտի հաստատեր Իր փառքի թագավորությունը: Այդ փառքի թագավորությունը Դանիել երկրորդ գլխի թագավորությունն է, որը ներկայացված է որպես լեռից առանց ձեռքի կտրած մի քար: Այդ թագավորությունը, ինչպես Քույր Ուայթն է մեզ տեղեկացնում, հաստատվում է վերջին անձրևի ժամանակ, իսկ վերջին անձրևը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին:

«Վերջին անձրևը գալու է նրանց վրա, ովքեր մաքուր են. այդ ժամանակ բոլորը կընդունեն այն, ինչպես նախկինում:»

«Երբ չորս հրեշտակները բաց թողնեն, Քրիստոսը կհաստատի Իր թագավորությունը: Վերջին անձրևը ոչ ոք չի ընդունի, բացի նրանցից, ովքեր անում են ամեն ինչ, ինչ կարող են: Քրիստոսը կօգնե մեզ: Բոլորը կարող էին հաղթողներ լինել Աստծո շնորհով՝ Հիսուսի արյան միջոցով: Ամբողջ երկինքն հետաքրքրված է այդ գործով: Հրեշտակներն էլ են հետաքրքրված»: Spalding and Magan, 3.

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին չորս հոդմերը, որոնք ներկայացված են որպես բարկացած ձի (իսլամ), արձակվեցին, ապա զսպվեցին, մինչ մեկ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են: 1776, 1789 և 1798 թվականները ներկայացնում են մեկ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակաշրջանը, և այդ երեք թվականները ներկայացնում են իրավական հաստատումներ, որոնք հանգեցրին Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության հաստատմանը: 1789 թվականի երկրորդ թվականը մատնանշում է Միացյալ Նահանգների Սահմանադրությունը, և հետևաբար հենց այն լուրն էր, որ Սահմանադրությունը նույնացնում էր որպես այն երկակի իշխանությունը, որը պիտի գար 1798-ին, ճիշտ ինչպես 533 թվականը հայտարարությունն էր այն երկակի իշխանության, որը պիտի գար 538-ին, և ինչպես Հովհաննես Մկրտիչը հայտարարեց այն երկակի իշխանությունը, որը պիտի գար Քրիստոսի մկրտության ժամանակ:

Երկու զորությունները, որոնք կազմում էին Քրիստոսի երկակի զորությունը, Նրա օրինակն էին, որ աստվածությունը, մարդկության հետ միավորված, չի մեղանշում: Երկու զորությունները, որոնք կազմում էին նեոի երկակի զորությունը, նրա գահակալությունն էր որպես եկեղեցիների գլուխ, և նրա գահակալությունը որպես հերձվածողների ուղղիչ: Այն երկու զորությունները, որոնք կազմում են երկրի գագանի երկակի զորությունը, Հանրապետականության և Բողոքականության երկու եղջյուրներն են:

«Եվ նա ուներ գառան նման երկու եղջյուր»։ Գառանման եղջյուրները մատնանշում են երիտասարդություն, անմեղություն և հեզություն՝ լիովին ներկայացնելով Միացյալ Նահանգների բնավորությունը, երբ այն 1798 թվականին մարգարեին ներկայացվեց որպես «վեր ելնող»։ Այն քրիստոնյա տարագիրների մեջ, որոնք սկզբում փախան Ամերիկա և ապաստան որոնեցին թագավորական ճնշումից ու քահանայական անհանդուրժողականությունից, շատեր կային, որոնք վճռեցին հաստատել կառավարություն՝ քաղաքացիական և կրոնական ազատության լայն հիմքի վրա։ Նրանց հայացքները տեղ գտան Անկախության հռչակագրում, որը շարադրում է այն մեծ ճշմարտությունը, թե «բոլոր մարդիկ ստեղծված են հավասար» և օժտված են «կյանքի, ազատության և երջանկության ձգտման» անօտարելի իրավունքով։ Իսկ Սահմանադրությունը ժողովրդին երաշխավորում է ինքնակառավարման իրավունքը՝ սահմանելով, որ ժողովրդական քվեով ընտրված ներկայացուցիչները պետք է ընդունեն և կիրառեն օրենքները։ Տրվեց նաև կրոնական հավատի ազատություն, և յուրաքանչյուր մարդու թույլատրվեց երկրպագել Աստծուն՝ իր խղճի թելադրության համաձայն։

Հանրապետականությունը և բողոքականությունը դարձան ազգի հիմնարար սկզբունքները։ Այս սկզբունքներն են նրա զորության և բարգավաճման գաղտնիքը։ Քրիստոնեական աշխարհում ճնշվածներն ու ոտնահարվածները հետաքրքրությամբ և հույսով դարձան դեպի այս երկիրը։ Միլիոնավոր մարդիկ ձգտեցին հասնել նրա ափերին, և Միացյալ Նահանգները բարձրացավ երկրի ամենահզոր ազգերի շարքում իր տեղը զբաղեցնելու։ Մեծ պայքար, 441:

1776, 1789 և 1798 թվականները ներկայացնում են երեք պատմություններ, որոնք շեշտում են, որ ութերորդը յոթից է: 1776 թվականը ներկայացնում է Անկախության հռչակագրի հրատարակությունը և Առաջին ու Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմությունը: 1789 թվականը ներկայացնում է Սահմանադրության հրապարակումը և Կոնֆեդերացիայի հողվածների պատմությունը: 1798 թվականը ներկայացնում է Օտարերկրացիների և խռովության մասին ակտերի հրապարակումը և երկրի գազանի՝ որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության, սկիզբը:

Առաջին Մայրցամաքային Կոնգրեսը տեղի ունեցավ 1774 թվականին և Միացյալ Նահանգների վաղ պատմության մեջ Վճռորոշ հաստատություն էր՝ Ամերիկյան հեղափոխական պատերազմի ընթացքում ծառայելով որպես կառավարման մարմին: Մայրցամաքային կոնգրեսները բաժանվում են երկու մարգարեական ժամանակաշրջանների՝ առաջին կոնգրեսի և վերջին կոնգրեսի: Առաջին Մայրցամաքային Կոնգրեսն ուներ երկու նախագահ և գումարվեց Ֆիլադելֆիայում 1774 թվականի սեպտեմբերի 5-ից մինչև հոկտեմբերի 26-ը: Փեյթոն Ռենդոլֆը ժողովի առաջին նախագահն էր՝ սեպտեմբերի 5-ից մինչև հոկտեմբերի 22-ը, ապա Հենրի Միդլթոնը նախագահեց հաջորդ հինգ օրերի ընթացքում՝ մինչև 1774 թվականի հոկտեմբերի 26-ը:

Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսը տեղի ունեցավ 1775 թվականից մինչև 1781 թվականը: Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսը իր գոյության ընթացքում ունեցել է վեց նախագահ: Փեյթոն Ռենդոլֆը նախագահել է որպես նախագահ 1775 թվականի մայիսի 10-ից մինչև 1775 թվականի մայիսի 24-ը: Նա եղել է թե՛ Առաջին, թե՛ նաև Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների առաջին նախագահը: Առաջին և Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմության ընթացքում ընդհանուր առմամբ եղել է ութ նախագահ:

Երկրորդ Մայրցամաքային Կոնգրեսի երկրորդ նախագահը Ջոն Հենքոքն էր, և Հենքոքը նախագահեց 1775 թվականի մայիսի 24-ից մինչև 1777 թվականի հոկտեմբերի 31-ը: Հենրի Լորենսը նախագահեց 1777 թվականի նոյեմբերի 1-ից մինչև 1778 թվականի դեկտեմբերի 9-ը: Ջոն Ջեյը նախագահեց 1778 թվականի դեկտեմբերի 10-ից մինչև 1779 թվականի սեպտեմբերի 28-ը: Սամուել Հանթինգթոնը նախագահեց 1779 թվականի սեպտեմբերի 28-ից մինչև 1781 թվականի հուլիսի 9-ը: Թոմաս ՄըքՔինը նախագահեց 1781 թվականի հուլիսի 10-ից մինչև 1781 թվականի նոյեմբերի 4-ը:

Պեյթոն Ռենդոլֆը թե՛ Առաջին, թե՛ Երկրորդ Մայրցամաքային Կոնգրեսների առաջին նախագահն էր: Սա ցույց է տալիս, որ Մայրցամաքային Կոնգրեսների այդ երկու ժամանակահատվածների ընթացքում եղել են ութ նախագահական պաշտոնավարություններ, սակայն այն նախագահը, որ երկու ժամանակահատվածներից յուրաքանչյուրի առաջին նախագահն էր, նույն անձն էր: Ուստի, թեև եղել են ութ նախագահական ժամկետներ, իրականում եղել են միայն յոթ նախագահներ: Առաջին նախագահը այն յոթ մարդկանցից էր, որոնք նախագահներ եղան, սակայն քանի որ Ռենդոլֆը այդ պատմության ընթացքում երկու անգամ

նախագահեց, նա նաև ներկայացնում է ութերորդին, որ յոթից էր:

Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմության մեջ Հեղափոխական պատերազմը դեկլարվում էր Կոնգրեսի կողմից: Այդ պատճառով Ջորջ Վաշինգտոնը երբեք նախագահ չի եղել այդ ժամանակաշրջանում, որովհետև նա նշանակվել էր որպես զինված ուժերի առաջին գերագույն հրամանատար:

Լինելով երկու ժամանակաշրջանների էլ առաջին նախագահը՝ Ռենդոլֆը ներկայացնում է երկու վկաներին, որոնք նախատիպավորում են առաջին իրական նախագահին, որն էր Ջորջ Վաշինգտոնը: Վաշինգտոնը ներկայացված է Ռենդոլֆով, և հետևաբար Ռենդոլֆը, որպես Վաշինգտոնի խորհրդանիշ, իր մեջ կրում է թե՛ առաջին նախագահ Ռենդոլֆի մարգարեական հատկանիշները, և թե՛ այն, որ Ռենդոլֆը ութերորդն էր, որ յոթից էր: Այսպիսով Ջորջ Վաշինգտոնը, որպես առաջին նախագահ և առաջին Գերագույն հրամանատար, մարգարեաբար նաև ութերորդն էր և յոթից էր:

Հիսուսը որևէ բանի վախճանը պատկերում է սկզբով, ուստի վերջին նախագահը և Գերագույն հրամանատարը կլինի ութերորդը, այսինքն՝ այն յոթից է: Այս մարգարեական փաստը հաստատվում է Առաջին և Երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմության մեջ, որը ներկայացված է 1776 թվականի՝ առաջին սահմանաքարի ամսաթվով և Անկախության հռչակագրի հրապարակմամբ:

1776 թվականի նշանաբար նախատիպում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը և «Patriot Act»-ը, երբ ամերիկյան անկախությունը դրվեց հռոմեական իրավունքի իշխանության ներքո, և այլևս ոչ թե անգլիական իրավունքի: Այն նշանավորում է այն մարգարեական ժամանակահատվածի սկիզբը, որը պատրաստում է ճանապարհը, որպեսզի պապականությունը վերահաստատի իր գահը երկրի վրա՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրերի ժամանակ:

Ինչպես 1776-ով ներկայացված մարգարեական ժամանակահատվածի դեպքում, այդ մարգարեական ժամանակահատվածը ներկայացնում էր 1781 թվականին Երկրորդ մայրցամաքային կոնգրեսի ավարտից մինչև 1789 թվականը եղած պատմությունը, որն այն թվականն է, որ նույնականացնում է Սահմանադրության հրապարակման հետ կապված նշաձողը: Այդ պատմության մեջ նույնպես կային ութ նախագահներ: 1781-ից 1789 թվականների պատմությունը Համադաշնության հողվածների պատմությունն է: Համադաշնության հողվածները ներկայացնում էին առաջին Սահմանադրությունը, սակայն Համադաշնության հողվածների թուլությունը հանգեցրեց դրա փոխարինմանը և 1789 թվականին Սահմանադրության վավերացմանը:

Այդ ժամանակաշրջանում ութ նախագահները բաղկացած էին յոթ նախագահներից, որոնք նախագահներ չէին եղել երկու Մայրցամաքային կոնգրեսների պատմության ընթացքում, և մեկից, որը նաև նախագահ էր եղել այդ առաջին մարգարեական ժամանակաշրջանում: Ջոն Հենքոքը ծառայեց թե՛ երկրորդ Մայրցամաքային կոնգրեսում, և թե՛ նաև այն ժամանակաշրջանում, որը ներկայացված էր Կոնֆեդերացիայի Հողվածներով: Մարգարեական մակարդակում կային միայն յոթ տղամարդիկ, որոնք նախագահ էին եղել երկու Մայրցամաքային կոնգրեսների

ընթացքում, հետևաբար մարգարեորեն Ջոն Հենքոքը Կոնֆեդերացիայի Հողվածների ժամանակաշրջանում ութի մեկն էր, սակայն նա նաև նախորդ ժամանակաշրջանի յոթ տղամարդկանցից մեկն էր: Ուստի նա ութերորդն էր, որ յոթից էր:

Երկրորդ մարգարեական ժամանակաշրջանը, որը ներկայացված է 1789 թվով, նույնպես ուներ մի նախագահ (Հենքոք), որը ութերորդն էր, սակայն յոթից էր, ինչպես Փեյթրն Ռենդոլֆը՝ 1776-ով ներկայացված առաջին մարգարեական ժամանակաշրջանում: 1789-ը համընկնում է և ներկայացնում է 2021 թվականի հունվարի 6-ի Փելոսիի դատավարությունները:

«Տերը Միոնի պարիսպների վրա ունի հավատարիմ պահակներ, որպեսզի բարձրաձայն աղաղակեն և չխնայեն, իրենց ձայնը շեփորի պես բարձրացնեն և Նրա ժողովրդին ցույց տան իրենց հանցանքը, իսկ Հակոբի տանը՝ իրենց մեղքերը: Տերը թույլ է տվել, որ ճշմարտության թշնամին վճռական ջանք գործադրի չորրորդ պատվիրանի շաբաթի դեմ: Նա այս միջոցով նպատակ ունի արթնացնելու վճռական հետաքրքրություն այն հարցի հանդեպ, որը փորձաքար է վերջին օրերի համար: Սա ճանապարհի կբացի, որպեսզի երրորդ հրեշտակի պատգամը գործությամբ հռչակվի:»

«Ճշմարտությանը հավատացող ոչ ոք այժմ թող չլռի: Ոչ ոք այժմ թող անհոգ չլինի. բոլորը թող իրենց աղաչանքները մատուցեն շնորհի աթոռի առջև՝ հղում անելով խոստմանը. «Եվ ինչ որ իմ անունով խնդրեք, այն կանեմ» (Հովհաննես 14:13): Այժմ վտանգավոր ժամանակ է: Եթե այս պարծեցյալ ազատության երկիրը պատրաստվում է զոհաբերելու յուրաքանչյուր սկզբունք, որ մտնում է իր Սահմանադրության մեջ, արձակելով հրամանագրեր՝ կրոնական ազատությունը ճնշելու և պապական կեղծիքն ու մոլորությունը պարտադրելու համար, ապա Աստծո ժողովուրդը պետք է հավատքով իր աղաչանքները ներկայացնի Բարձրալիին: Աստծո խոստումներում լիակատար քաջալերանք կա նրանց համար, ովքեր իրենց վստահությունը դնում են Նրա վրա: Անձնական վտանգի և նեղության մեջ ընկնելու հեռանկարը չպետք է հուսահատություն պատճառի, այլ պետք է գորացնի Աստծո ժողովրդի կորովն ու հույսերը. որովհետև նրանց վտանգի ժամանակը այն ժամանակն է, երբ Աստված նրանց տալիս է Իր գործության առավել հստակ հայտնությունները:»

«Մենք չպետք է նստենք ճնշման ու նեղության հանդեպ հանդարտ սպասողականությամբ և, ձեռքներս ծալած, ոչինչ չանենք՝ չարիքը կանխելու համար: Թող մեր միացած աղաղակները վեր բարձրանան դեպի երկինք: Աղոթեցե՛ք և գործեցե՛ք, և գործեցե՛ք ու աղոթեցե՛ք: Բայց թող ոչ ոք անխոհեմաբար չգործի: Սովորեցե՛ք, ինչպես երբեք առաջ, որ դուք պետք է հեզ և սրտով խոնարհ լինեք: Դուք չպետք է վիրավորական մեղադրանք բերեք որևէ մեկի դեմ՝ լինի անհատ, թե եկեղեցի: Սովորեցե՛ք մարդկանց մտքերի հետ վարվել այնպես, ինչպես Քրիստոսն էր վարվում: Երբեմն պետք է սուր խոսքեր ասվեն. բայց համոզվա՞ծ եղեք, որ Աստծո Սուրբ Հոգին բնակվում է ձեր սրտում, նախքան դուք հստակ ու ուղիղ ճշմարտությունը կասեք. ապա թող այն իր ճանապարհը կտրի: Դուք չպետք է լինեք կտրողը»: Selected Messages, book 2, 370.

Սահմանադրությամբ ներկայացվող պատրաստության մարգարեական ժամանակաշրջանի երկրորդ ուղենիշը մատնանշում է, որ հաջորդ ուղենիշում Սահմանադրությունը պետք է տապալվի: Այդ երկրորդ ուղենիշը նախապատկերացվել է Հովհաննես Մկրտչով, ինչպես նաև Հուստինիանոսի հրամանագրով, որոնք երկուսն էլ նույն ժամանակ ճանաչեցին և նախագգուշացում ներկայացրին՝ կապված ժամանակաշրջանում ներկայացված վերջին իրադարձության գալստյան հետ: Հովհաննեսի համար դա Քրիստոսի գորացումն էր, երբ Նա Իր կենաց ուխտը հաստատեց Իր թանկագին արյամբ, իսկ Հուստինիանոսի համար դա նեոի գորացումն էր, որը պետք է վավերացներ իր մահվան ուխտը նահատակների արյամբ:

1789 թվականի Սահմանադրությունը նշանավորեց երկրի գազանի երկու եղջյուրների իշխանավորման փաստը, և այդպիսով 1789 թվականը նաև նշանավորեց երկրի գազանի իշխանության երկու եղջյուրների մոտալուտ կործանումը, ինչպես որ ներկայացված է 1798 թվականի Օտարականների և Խռովահույզ Խոսքի օրենքներով: Երբ երկու վկաները սպանվեցին փողոցներում 2020 թվականին, նրանք մատնանշեցին և նախագգուշացրին Սահմանադրության դեմ տևական հարձակման մասին, որը խորհրդանշվում է 2021 թվականի հունվարի 6-ի Փելոսիի դատավարություններով:

2021 թվականի հունվարի 6-ը նախագգուշացումն է առաջիկա Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ պապականության գորացման մասին, ինչպես որ դա նախապատկերացվել էր 533 թվականին Հուստինիանոսի հրովարտակով: 2021 թվականի հունվարի 6-ը և 533 թվականը երկուսն էլ նախագգուշացնում են շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի մասին, ինչպես որ դա նախապատկերացվել էր 538 թվականի Օռլեանի ժողովում ընդունված Կիրակնօրյա օրենքով, և 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ով, որոնք նախապատկերացնում էին երկրի գազանի՝ վիշապի պես խոսելը շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ պապականության մահաբեր վերքը կրժշկվի, և Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի ութերորդ գլուխը, որ յոթ գլուխներից է, հարություն կառնի: 1798 թվականի Alien and Sedition Acts-ը ներկայացնում է երկրի գազանին՝ որպես վիշապ խոսող, երբ այն ոչ միայն պարտադրում է արեգակի պաշտամունքը, այլ այնուհետև ամբողջ աշխարհին հարկադրում է ընդունել Հայտնության տասներեքերորդ գլխի ծովի գազանի իշխանությունը՝ որպես ութերորդ գլուխ, որ յոթ գլուխներից է: Ուստի, նախապատրաստության ժամանակաշրջանի մեջ 1776, 1789 և 1798 թվականներով ներկայացված երեք ժամանակահատվածներից յուրաքանչյուրում մարգարեականորեն ներկայացված է ութերորդի՝ յոթից լինելու մարգարեական հանելուկը:

Առաջին երկու ճանապարհանիշները (1776 և 1789), որոնք նույնացնում են հանելուկը, վերաբերում են այն առեղծվածին, որ իրագործվում է երկրի գազանի մարգարեական պատմության մեջ, իսկ երրորդ ճանապարհանիշը նույնացնում է այն հանելուկը, որ իրագործվում է պապական իշխանության համար:

Մենք այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

«Ասելով երկրի վրա բնակվողներին, որ նրանք գազանին պատկեր շինեն»: Այստեղ հստակ ներկայացվում է կառավարման այնպիսի մի ձև, որի մեջ օրենսդիր իշխանությունը պատկանում է ժողովրդին, ինչը ամենից խոսումն ապացույցն է, որ Միացյալ Նահանգները մարգարեության մեջ նշված ազգն է:

«Բայց ի՞նչ է «գազանի պատկերը», և ինչպե՞ս պիտի այն կազմավորվի: Պատկերը ստեղծվում է երկեղջյուր գազանի կողմից և գազանի պատկերն է: Այն կոչվում է նաև գազանի պատկեր: Ուստի, որպեսզի իմանանք, թե ինչպիսին է պատկերը և ինչպես պիտի այն կազմավորվի, պետք է ուսումնասիրենք հենց գազանի պապականության բնութագրերը:»

«Երբ վաղ եկեղեցին ապականվեց՝ հեռանալով ավետարանի պարզությունից և ընդունելով հեթանոսական ծեսերն ու սովորույթները, նա կորցրեց Աստծո Հոգին և գորությունը, և մարդկանց խղճերը վերահսկելու համար դիմեց աշխարհիկ իշխանության աջակցությանը: Արդյունքը եղավ պապականությունը՝ մի եկեղեցի, որ վերահսկում էր պետության իշխանությունը և այն օգտագործում էր իր իսկ նպատակներն առաջ տանելու համար, հատկապես՝ «հերձվածության» պատժման համար: Որպեսզի Միացյալ Նահանգները կազմավորեն գազանի պատկերը, կրոնական իշխանությունը պետք է այնչափ վերահսկի քաղաքացիական կառավարությունը, որ պետության իշխանությունը նույնպես գործադրվի եկեղեցու կողմից՝ իր իսկ նպատակներն իրականացնելու համար:»

«Երբ էլ որ եկեղեցին ձեռք է բերել աշխարհիկ իշխանություն, այն գործածել է՝ իր վարդապետություններից շեղումը պատժելու համար: Բողոքական եկեղեցիները, որոնք Հռոմի հետքերով գնացել են՝ դաշինք կազմելով աշխարհիկ իշխանությունների հետ, դրսևորել են խղճի ազատությունը սահմանափակելու նույնանման ձգտում: Դրա օրինակն է Անգլիայի եկեղեցու կողմից այլախոհների նկատմամբ երկարատև հալածանքը: Տասնվեցերորդ և տասնյոթերորդ դարերում հազարավոր ոչ-կոնֆորմիստ սպասավորներ հարկադրված եղան փախչել իրենց եկեղեցիներից, և շատերը՝ թե՛ հովիվներից, թե՛ ժողովրդից, ենթարկվեցին տուգանքի, բանտարկության, խոշտանգման և նահատակության:»

«Ուխտադրությունն էր, որ վաղ եկեղեցուն մղեց դիմելու քաղաքացիական իշխանության օգնությանը, և դա ճանապարհ հարթեց պապականության՝ գազանի, զարգացման համար: Պողոսն ասել է. «Նախ պետք է գա ուրացությունը, ... և հայտնվի այն մեղքի մարդը»: Բ Թեսաղոնիկեցիս 2:3: Այսպիսով, եկեղեցում ուխտադրությունը ճանապարհ կհարթի գազանի պատկերի համար:»

«Աստվածաշունչը հայտարարում է, որ Տիրոջ գալուստից առաջ պիտի գոյություն ունենա կրոնական անկման մի վիճակ, որը նման կլինի առաջին դարերի վիճակին: «Վերջին օրերում ծանր ժամանակներ պիտի գան: Որովհետև մարդիկ իրենց անձերի սիրահարներ պիտի լինեն, արծաթասեր, պարծենկոտ, ամբարտավան, հայիոյիչ, ծնողներին անհնազանդ, ապերախտ, անսուրբ, անգույթ, անհաշտ, զրպարտիչ, անժուժկալ, դաժան, բարու ատող, մատնիչ, հանդուգն, գոռոզ, հաճույքների սիրահար՝ առավել քան Աստծու սիրահար, ունենալով աստվածապաշտության կերպարանքը, բայց ուրանալով դրա գորությունը»: 2

Տիմոթեոս 3:1–5: «Իսկ Հոգին բացեիքաց ասում է, որ վերջին ժամանակներում ոմանք պիտի հեռանան հավատքից՝ ականջ դնելով մոլորեցնող ոգիների և դևերի վարդապետությունների»: 1 Տիմոթեոս 4:1: Սատանան պիտի գործի «ամեն զորությամբ և նշաններով ու սուտ հրաշքներով, և անհրավության ամեն խաբեությամբ»: Եվ բոլոր նրանք, ովքեր «ճշմարտության սերը չընդունեցին, որպեսզի փրկվեն», պիտի թողնվեն ընդունելու «զորեղ մոլորություն, որպեսզի հավատան ստին»: 2 Թեսաղոնիկեցիներ 2:9–11: Երբ այս ամբարշտության վիճակին հասնեն, նույն հետևանքները պիտի հաջորդեն, ինչպես առաջին դարերում»: Մեծ պայքարը, 443, 444: